

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11228/2024
Гж-ап 3/2024
04.09.2024. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Тодор Бајчетић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник у поступку по ревизији Нада Меденица, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о жалби тужене ГГ из ... изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 1/24 од 13.03.2024. године и о ревизијама тужене ГГ из ... изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6722/21 од 13.09.2022. године, у седници одржаној 04.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужене ГГ из ... изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 1/24 од 13.03.2024. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужене ГГ из ... изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6722/21 од 13.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 26579/20 од 25.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захев тужилаца којим су тражили да се утврди да су по основу уговора о купопродаји Ов. 6255/84 од 08.06.1984. године сувласници и то: АА поред $\frac{1}{4}$ укњиженог дела непокретности или 125/500 сувласник на још 16/500 дела непокретности и ББ поред $\frac{1}{4}$ укњиженог дела непокретности или 125/500 сувласник на још 16/500 дела непокретности, куће у ул. ... бр. ..., уписане у ЛН бр. .. КО ... на кат.парц. бр. ..., што су тужене дужне признати, а друготужена и трпети да се тужиоци на основу пресуде упишу у катастар непокретности. Ставом другим изреке, тужиоци су обавезани да туженој ГГ накнаде трошкове парничног поступка од 130.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6722/21 од 13.09.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је усвојен тужбени захтев тужилаца и утврђено да су тужиоци по основу уговора о купопродаји Ов. 6255/84 од 08.06.1984. године сувласници и то: АА поред $\frac{1}{4}$ укњиженог дела непокретности или 125/500 сувласник на још 16/500 дела

непокретности и ББ поред $\frac{1}{4}$ укњиженог дела непокретности или 125/500 сувласник на још 16/500 дела непокретности, куће у ул. ... бр. ..., уписане у ЛН бр. .. КО ... на кат.парц. бр. ..., што су тужене дужне признати, а тужена ГГ и трпети да се тужиоци на основу пресуде упишу у катастар непокретности. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је тужена ГГ обавезана да тужиоцима накнади трошкове првостепеног поступка од 352.875,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијена је жалба тужене ГГ изјављена против одлуке о трошковима поступка садржане у ставу другом изреке првостепене пресуде. Ставом четвртим изреке, тужена ГГ обавезана је да тужиоцима накнади трошкове другостепеног поступка од 10.500,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужене ГГ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена ГГ је изјавила две ревизије од 13.02.2023. године, једну редовну у смислу одредбе члана 13. став 1. тачка 2 Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 55/14), а другу посебну у смислу одредбе члана 395. ЗПП, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су поднели одговор на ревизије, предлажући да се посебна ревизија одбаци, а ревизија одбије као неоснована.

Решењем РЗ 1/24 од 13.03.2024. године, Апелациони суд у Београду није предложио Врховном суду одлучивање о изузетној ревизији тужене ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6722/21 од 13.09.2022. године, налазећи да за то нису испуњени услови предвиђени чланом члана 395. ЗПП.

Тужена је против решења другостепеног суда изјавила жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености изјављене жалбе, Врховни суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку започетом пре ступања на снагу новог Закона о парничном поступку, односно пре 01.02.2012. године („Сл. гласник РС“, број 72/11), па се, применом одредбе члана 506. став 1. у вези члана 508. тог Закона, овај поступак има спровести по одредбама Закона о парничном поступку који је био на снази у време подношења тужбе („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, што жалбу тужене чини недозвољеном.

Наиме, жалба као правни лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385. ЗПП). Против одлука другостепеног суда – правноснажне пресуде донесене у другом степену и решења другостепеног суда, странке могу изјавити ревизију (члан 394. и 412. став 5. ЗПП).

Како је против решења другостепеног суда изјављена жалба, то је на основу члана 411. у вези члана 373. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд налази да Апелациони суд у Београду правилно налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у складу

са чланом 395. ЗПП, па је испитујући дозвољеност ревизија, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11), јер је првостепена пресуда укинута пре ступања на снагу овог закона, а у вези члана члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), нашао да ревизије тужене нису дозвољене.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ број 55/14), који регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.5.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења, поднета је 07.03.2003. године и у тужби је означена вредност предмета спора на износ од 310.000,00 динара. Поднеском од 10.11.2020. године тужба је преиначена променом истоветности захтева у смислу одредбе члана 194. став 1. ЗПП, али вредност предмета спора није промењена. Правноснажна пресуда донета је 13.09.2022. године. Вредност побијеног дела правноснажне пресуде је 310.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме је означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, односно испод динарске противвредности 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

Чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака није од утицаја на оцену дозвољености ревизије, јер се члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14) на конкретни случај не може применити, зато што је парница покренута пре 01.02.2012. године, па се у конкретном случају примењује одредбе раније важећег ЗПП-а („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09)

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић